

Den helige Mikael's dag

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Matt. 21:14–17.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna festdag, d. h. Mikael's dag, är vårt kristna kyrkoårs änglafest, inrättad för att vi med varandra denna dag skall betrakta läran om änglarna. Denna högtids rubrik och predikoämne "*Barnen och änglarna*" har ibland uppfattats som ett tillägg till eller avsteg från själva huvudämnet, ett insmusslande av barnen bland änglarna. Vår Herre Jesus Kristus tar dock själv ansvaret för detta skrivsätt, när han i dagens evangelium predikar och säger: "*Om I icke omvänden eder och bliven såsom barn, skolen I icke komma in i himmelriket*" och "*Jag säger eder att deras änglar i himmelen alltid se min himmelske Faders ansikte*". Därmed säger han oss det helt avgörande för firandet av denna änglafest, att först omvändelsens eller nya födelsens under, först mottagandet av dopets rättfärdighetsskrud, först rättfärdiggörelsen genom tron allena för Jesu Kristi skull, ger oss tillträde till läran om änglarna och till änglarnas gemenskap. Inträdet i den fulla, himmelska närvaron, där Guds öga vilar på våra skyddsänglar och därmed på oss, sker genom tron allena. Varje försök att nå den himmelska världen på annat sätt, varje strävan att utanför rättfärdiggörelsen genom tron tala om och komma i kontakt med änglarna, är obotfärdighetens onda tro, är ett utbrott av sataniskt högmod. Vad vi i så fall når är onda andar, är djinner och demoner, är makter, som vill dra till sig uppmärksamhet, som vill skapa sin egen drömvärld och göra oss än fastare i otron. Aldrig någonsin visar de oss från sig till Gud, aldrig stavar de på namnet Mikael's innebörd: "*Vem är såsom Gud?*"; aldrig ger honom allena äran för vår frälsning.

De rätta, saliga änglarna och den rätta saliggörande betraktelsen av dem skänks oss av d. h. Skrift som delar av frälsningshistoriens väv. De förkunnar Sonens antagande av mänsklig natur i Jungfruns sköte. De förkunnar den frid, som kommer härav. De förkunnar den lekamliga uppståndelsen och kallar på predikoämbetet att på varje plats förkunna den korsfästes upphöjelse som syndares rättfärdiggörelse. De omger oss i denna stund, därför att vi här i dag ge-

nom evangelium, det enda rätta, öppnar himmelens port och så gör det himmelska herrskapet synligt för trons öga. På evangeliums grundval, befastade i tron, som rättfärdiggjorda syndare skådar vi dessa våra medskapade äldre syskon och låter oss undervisas om deras uppgifter. Vi säger härom:

- I. **änglarnas tillvaro ställer oss inför vårt saliga slutmål,**
- II. **änglarnas lovsång inskräper vår tacksägelses vikt,**
- III. **änglarnas omsorg om oss gläder våra hjärtan.**

I. Änglarnas tillvaro ställer oss inför vårt saliga slutmål.

När vi förra söndagen talade om den nya tillvaro till kropp och själ, som väntar på oss i sin okända härlighet, låg i detta, att vi nödvändigtvis saknar all erfarenhet om dessa ting. Denna festdag hjälper dock vår grumlade blick till ett stycke större klarhet. Vi själva må sakna erfarenhet, men den himmelska tillvaron är ändå ett stycke erfaren upplevelse, ja, den rymmer i detta nu en oräknelig skara av tänkande, känande, handlande, kämpande och gudstjänstfirande varelsor. Också om vi ännu inte satt vår fot på den okända kontinenten, är den likväl bebodd och full av liv. Gud har haft behag till att fylla den osynliga världen med avbilder av sig själv, och till denna värld är vi bjudna. Änglarnas höga gestalter gör Guds inbjudan dess mer fattbar, ja, låter salighetens värld bli konkret och tillgänglig.

II. Änglarnas lovsång inskräper vår tacksägelses vikt.

När våra änglar alltid ser Jesu Faderns ansikte, när de ställs fram som skådande in i Den Allrasaligaste Trefaldighetens djup, pekar detta på vad som utlöses av det saliga skådandet, på tacksägelsen, lovsången, jublet. D. h. Skrift är full av beskrivningar av detta änglarnas lovprisande ämbete, av det jubel och den hänryckning, som i detta nu sker i den himmelska

liturgien. Detta skall överflöda till oss, dra också oss in i detta att spegla Gud, att svara på Gud i hans outsägliga, slösande godhet, i hans tillvändhet till oss, i hans förtärande, gränslösa, måttlösa kärlek till mig. Svaret på detta, återskallet av Guds tilltal, är just tacksägelse, lovsång och tillbedjan. Glansen från d. h. Mikael's dag skall fylla oss med änglarnas glädje, med orden "*Vem är som Gud?*"

III. Änglarnas omsorg om oss gläder våra hjärtan.

All den makt, som utgår från serafer och keruber, från änglar och ärkeänglar, all den styrka, som hörs

i den himmelska gudstjänsten, leds av Gud till att tjäna oss, lyfta oss och bära oss i all anfäktelse. Om det högheliga himmelska herrskapet heter det ju: "*Äro de icke allesammans tjänsteandar, som sändas ut till deras tjänst som skola få frälsning till arvedel?*" (Hebr. 12:14) Vi, som är kroppsliga varelser, som tyngs av våra synder och som plågas av andliga och fysiska bräckligheter, är under ständig änglavård, oupphörligt ingripande från den osynliga världen, oss till godo. De omger oss i denna stund vid Guds altare och följer oss därifrån ut genom kyrkoporten. Ja, de för oss en gång ut ur denna värld in i nästa, allt oss till tröst och salighet.

Amen.